Nr. 3. Stanisławów, dnia 1. lutego 1922 Rok 2.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 150 Mk. Całoroczna prenumerata 3.600 Mk.

Prenumeratę należy przesyłać pod adresem: Kancelarja Prezydjalna Województwa w Stanisławowie.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucyi społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 Mk., za całą szpaltę 1600 Mk., za stronę 3500 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy przesyłać pod adresem: KANCELARJA PREZYDJALNA WOJEWÓDZWA W STANISŁAWOWIE.

Treść Działu Urzędowego.

Treść działu nieurzędowego.

Dział urzędowy.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 2 z dnia 14 stycznia 1922 r.

Poz. 5. Ustawa z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie tymczasowego zaopatrzenia pracowników polskich kolei państwowych w byłym zaborze austrjackim w razie nieszczęśliwych wypadków.

Poz. 6. Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Poz. 7. Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. o zniesieniu Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych.

Poz. 11. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1921 zmieniające §§ 5 i 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1921 r. w przedmiocie określenia ilości komisyj szacunkowych dla podatku dochodowego, ich miejsca urzędowania, tudzież rozciągnięcia kompetencji komisji szacunkowych i odwoławczych na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Poz. 12. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1921 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Poz. 13. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 grudnia 1921 r. w sprawie zmiany § 4 rozporządzenia z dnia 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych, przedłużonych rozporządzeniem z dnia 30 listopada 1921 r.

Poz. 14. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1921 r. o unormowaniu wewnętrznej organizacji krajowych komisyj podatku zarobkowego z siedzibą w Krakowie i we Lwowie.

Poz. 15. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 16 grudnia 1921 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania żółtaczki zakaźnej.

Nr. 3 z dnia 18 stycznia 1922 roku.

Poz. 16. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 maja 1921 roku w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do międzynarodowej konwencji, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych, podpisanej w Bernie dnia 9 września 1886 r., a przejrzanej w Berlinie 13 listopada 1908 r.

Nr 4 z dnia 21 stycznia 1922 r.

Poz. 17 Ustawa z dnia 10 stycznia 1922 r. o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych.

Poz. 23. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 22 grudnia 1921 roku o zmianie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Poz. 24. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 stycznia 1922 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowania na grypę, połączoną z zapaleniem płuc lub opłucnej.

Poz 25. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmiany nazwy Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie oraz w przedmiocie siedziby, zakresu działania dotychczasowego zarządu tegoż Zakładu.

Poz 26 Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 grudnia 1921 r w przedmiocie dodatków drożyźnianych dla osób, uprawnionych do poboru renty z Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie oraz w przedmiocie pokrycia kosztów tych dodatków.

Poz. 27. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19 grudnia 1921 r. o wprowadzeniu w życie ustawy z dnia 7 lipca 1921 w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austrjackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austrjackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum przyłączonem do Polski a należące poprzednio do Królewstwa Węgierskiego

Poz. 31. Rozporządzenie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli Państwowej z dnia 22 grudnia 1921 r. o utworzeniu izby okręgowej kontroli państwowej w Krakowie.

Poz. 32 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 grudnia 1921 r. o zniżeniu opłat za legalizowanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych przez wytwórców do ponowienia pierwszej legalizacji oraz przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne.

W Monitorze Polskim

Nr. 11 z dnia 14 stycznia 1922 r.

Poz. 7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie Komisyj Oszczędnościowych.

Poz. 8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1922 r w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 19 września 1921 r. w przedmiocie utworzenia Komisji Oszczędnościowej.

Nr 14 z dnia 18 stycznia 1922 r.

Poz. 10 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1922 r w sprawie utworzenia polskiego Komitetu zwalczania gruźlicy przy Ministerstwie Zdrowia Publicznego.

II.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

42.

L. 92/pr. Stanisławów, dnia 25. stycznia 1922.

Bibljografja i dostarczanie obowiązkowych egzemplarzy druków.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec nieścisłego wykonywania przez Panów Starostów, przepisów w sprawie bibljografji i dostarczania obowiązkowych egzemplarzy druków, oraz celem wprowadzenia jednolitości w wydanych dotychczas zarządzeniach uznaję za stosowne przypomnieć Panom okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 443 z 28 stycznia 1921 B. C. 2210 (Dz. Urz. Nr. 2 z roku 1921 poz. 53) i zarządzić co następuje:

Zauważyłem, że Panowie Starostowie wbrew postanowieniu § 18 ustawy prasowej z 17 grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 przedkładają tutaj także druki, których przedkładać nie należy, a do których w myśl § 9 tej ustawy należą: wytwory prasowe przeznaczone wyłącznie do celów przemysłowych i handlowych lub też życia domowego i towarzyskiego, jakoto: formularze, cenniki, karty wizytowe i t. p. Przedkładania tych druków należy bezwarunkowo zaniechać. Przedkładać natomiast należy tylko wytwory prasowe objęte przepisem § 18 ustawy prasowej.

Ponieważ niektórzy Panowie Starostowie podnieśli wątpliwości, w jakiej ilości i komu mają być dostarczane bezpłatne egzemplarze, obowiązkowe objęte postanowieniem § 18 ustawy prasowej, przeto oznajmiam, że drukarz jest obowiązany dostarczyć bezpłatnie Starostwu 8 obowiązkowych egzemplarzy druków niepodpadających pod pojęcie czasopism, a 9 obowiązkowych egzemplarzy czasopism. Starostwo wszystkie egzemplarze te rozsyła następująco 2 egzemplarze do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Wydział prasowy) w Warszawie, jeden egzemplarz dla Bibljoteki Uniwersyteckiej w Warszawie, jeden egzemplarz dla Bibljoteki Publicznej w Warszawie, jeden dla Bibljoteki Jagiellońskiej w Krakowie, jeden dla Bibljoteki Uniwersyteckiej we Lwowie, jeden dla Bibljoteki Uniwersyteckiej w Lublinie, jeden dla Bibljoteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu Pozostały przy czasopismach dziewiąty egzemplarz przedkładają Starostwa Wydziałowi Prezydjalnemu tutejszego Województwa. Portorja pocztowe pokrywają Starostwa z ryczałtu kancelaryjnego. Pozatem nikomu więcej nie należy przesyłać egzemplarzy obowiązkowych

W celu utrzymania należytej kontroli nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązkowych, Starostwa winny prowadzić wykazy druków, dostarczanych przez poszczególne zakłady drukarskie w myśl § 17 i 18 ustawy prasowej z dnia 17. grudnia 1862 r. przez drukarzy i nakładców według załączonego wzoru „A" na luźnych kartach, przyczem stan produkcji każdego zakładu drukarskiego winien być zarejestrowany na oddzielnej karcie. Urzędnik dla spraw prasowych, przeprowadzający w zakładzie drukarskim kontrolę nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązkowych, winien sprawdzać na miejscu zgodność wykazu karty z księgą zamówień zakładu drukarskiego oraz każdorazowo stwierdzać, czy wszystkie wykonywane roboty są wpisane do tej księgi. Ewidencja czasopism ze względów technicznych może być prowadzona osobno.

W celu zapobieżenia zaginięciu egzemplarzy obowiązkowych, będących własnością Państwa Polskiego, Starostwa winny każdy przesyłany do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i bibljotek egzemplarz obowiązkowy druku, z wyjątkiem czasopism, ukazających się częściej, niż raz na tydzień, opatrzyć stemplem według załączonego wzoru „B 1 i B 2" na wewnętrznej stronie okładki lub w braku okładki na odwrocie karty tytułowej. Na drukach przedkładanych Ministerstwu należy bezwzględnie podawać dane, tyczące się liczby odbitych egzemplarzy danego druku. Co się tyczy zaś wysokości nakładu czasopism, ukazujących się częściej niż raz na tydzień, należy przedkładać Województwu dwa razy do roku, a mianowicie: w dniu 1. stycznia i 1. lipca wykazy, uwzględniając maximum i minimum wysokości nakładu drukowanych numerów w 2-ch egzemplarzach, z których 1 Województwo przesyła do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Miejscem odbioru wszystkich egzemplarzy obowiązkowych są Starostwa, które przesyłają druki bezpośrednio i niezwłocznie do Ministerstwa, do Bibljotek i Wydziału Prezydjalnego Województwa.

Jednocześnie Starostwa cztery razy do roku (1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października), winne przesyłać do Ministerstwa za pośrednictwem Województwa spisy druków wysyłanych do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Bibljotek.

Starostwa winne posiadać dokładne wykazy zakładów drukarskich i składów druków, jak również zawiadamiać Województwo o nowo powstałych zakładach i składach i zachodzących zmianach (nazwa firmy, rodzaj zakładu i składu, imię i nazwisko właściciela i odpowiedzialnego kierownika, adres). Dane te Województwo przesyła do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

O wszystkich nowych czasopismach, Starostwa winne przesyłać odpisy, składanych w myśl § 10 ustawy prasowej doniesień, w dwóch egzemplarzach do Województwa, które jeden egzemplarz przedłoży bezzwłocznie Ministerstwu:

Dane te winne zawierać wskazanie:

1) Tytułu, 2) częstości ukazywania się, 3) miejsca wydawania, 4) zakresu treści (program), 5) imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania redaktora odpowiedzialnego i wydawcy, 6) adresu redakcji i administracji, 7) drukarni, w której czasopismo będzie drukowane, 8) ceny prenumeracyjnej, 9 tytułów dodatków z podaniem zakresu treści i częstości wychodzenia. Wszelkie zmiany w warunkach wydawania czasopism należy przedkładać niezwłocznie.

Do obowiązków urzędnika wyznaczonego do odbioru dostarczanych druków, należy sprawdzanie, czy jest załączone zawiadomienie o liczbie odbitek egzemplarzy. Urzędnik ten, prowadzący wykazy dostarczanych druków, ma możność sprawdzać i winien czuwać, czy obowiązek dostarczania egzemplarzy obowiązkowych jest należycie spełniany.

Co się tyczy doniesień o dokonywanych aresztach druków, Starostwa winne bezzwłocznie zawiadomić o konfiskacie Województwo równocześnie zaś ze względu, że fakty takie muszą możliwie bezzwłocznie dochodzić do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, odpis doniesienia przesyłać do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Wydział prasowy). Egzemplarze obowiązkowe druków, na które został nałożony areszt przesyłać należy niezwłocznie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Bibljotek.

Przez areszt druków należy rozumieć ich konfiskatę, która należy do kompetencji Sądu i którą zarządza Sąd na interwencję Prokuratora Państwa.

O ile jednak w miejscu wydawnictwa druku niema siedziby Prokuratora Państwa, Starostwo w razie skonstatowania karygodnych cech pisma drukowego, obkłada cały nakład prowizorycznym aresztem, przesyłając natychmiast kompetentnemu Prokuratorowi Państwa trzy egzemplarze obłożonego aresztem pisma, który postąpi z niem w myśl obowiązujących go przepisów i zawiadomi Starostwo o swej decyzji.

Ponadto wyjaśniam, że państwowe zakłady drukarskie są również obowiązane do dostarczania egzemplarzy obowiązkowych oraz, że wszelkie publikacje urzędowe, z wyjątkiem tajnych, winne być dostarczane na równi z drukami prywatnemi.

Wojewoda:
JURYSTOWSKI w. r.

Wzór „A"

M. S. W. Starostwo	**Wykaz egzemplarzy obowiązkowych** odbitych w drukarni.................................przy ul.............................tel.					
Data dostarczenia druków	Autor i tytuł dzieła	Nakładca	Wysokość nakładu	Data wysłania do M. S. W.	Data wysłania do bibljotek	UWAGI
						W rubryce tej należy notować, czy druk dostarczony jest przez drukarza czy nakładcę.

Wzór B. 1.

Stempel dla Ministerstwa Sprew Wewnętrznych.

Starostwo ....

Egzemplarz obowiązkowy.

Nakład .... egz. ....

dnia .... 192...... r.

Wzór B. 2.

Stempel dla Bibljotek.

Starostwo ....

Egzemplarz obowiązkowy.

43.

L. 282 pr.

Stanisławów, dnia 20 stycznia 1922.

Uprawnienie konsulatów polskich do wznawiania paszportów, wydanych przez Władze Krajowe.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na skutek wzajemnego porozumienia się Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z Ministerstwem Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwem Spraw Wojskowych, uprawnione są Konsulaty Polskie do wznawiania paszportów, wystawionych przez Urzędy Krajowe oraz do wizowania na wyjazd do krajów w paszportach tych wymienionych W wypadku załatwienia tego rodzaju spraw, obowiązane są Konsulaty polskie powiadomić odnośne urzędy, które wystawiły paszport, o dokonanych wznowieniach paszportów względnie o udzielonych wizach na wyjazd do innych krajów, nie wyszczególnionych w paszporcie.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem ażeby w wypadkach otrzymania z Konsulatów polskich powiadomienia o wznowieniu paszportów osobom, obowiązanym do służby wojskowej, — uwiadamiali o wznowieniu kompetentne władze wojskowe.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

44.

L. 4064. II. a. ex 1921.

Stanisławów, dnia 8 stycznia 1922

Rejestracja popisowych za granicą Państwa Polskiego.

Do wszystkich Starostw.

Konsulat Polski w Kolonji zawiadomił pismem z 15 czerwca 1921. Nr. 5112/3 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że niektóre władze administracyjne I-ej instancji uważają za dezerterów lub uchylających się od służby wojskowej osoby zamieszkałe zagranicą pomimo, że one zgłosiły się we właściwym konsulacie w przepisanym terminie do rejestracji zgodnie z obwieszczeniem z dnia 29 stycznia 1921 r. (Monitor Polski Nr. 30).

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w Warszawie, reskryptem z dnia 6 grudnia 1921 Nr. A. W. 829, poleciło powiadomić władze administracyjne I-ej instancji, że w myśl art. I. p. 3 Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 11 sierpnia 1920 Dz. U. Nr. 81 poz. 540 i wymienionego powyżej obwieszczenia osoby, które wymogom tego obwieszczenia odpowiedziały, nie powinne być uważane za osoby uchylające się od służby wojskowej.

Niemniej jednak osoby takie po powrocie do kraju winny dopełnić obowiązku stawiennictwa w tym samym rozmiarze, jak rocznik do którego osoby te należą.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

45.

L. 4148 II. a. ex 1921.

Stanisławów, dnia 19 stycznia 1922.

W sprawie odnalezienia spadkobierców Waltera Kapesa (prawdopodobnie Wacława Kapecia).

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 30 lipca 1921 Nr. A. O. 581 przesłało odezwę Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Chicago z dnia 21 kwietnia 1921 Nr. A. 323/21 wydaną wskutek odniesienia się Wydziału przemysłowego Stanu Michigan (Industrial Accident Board) Lansing do Konsulatu z prośbą o informacje co do dziedziców po śp. Walterze Kapes zmarłym skutkiem wypadku w kopalni w Crystall Falls Mic dnia 22 lutego 1920 roku.

W razie wykazania stosunku zależności alimentacyjnej od zmarłego, spadkobiercy mieliby prawo do odszkodowania z powodu śmiertelnego wypadku. Poszukiwania zarządzone przez Konsulat na terenie tamtejszym pozostały bez skutku; nie znaleziono nawet dostatecznych punktów oparcia do dalszej akcji.

Wiadomo jedynie, że zmarły pochodził z Polski prawdopodobnie zatem z terenu dawnego zaboru rosyjskiego. Imię Waltera odpowiada imieniu Wacław lub Władysław, brzmienie Kapes może być zniekształconem brzmieniem właściwego nazwiska Kapeć lub Kopeć.

O powyższem zawiadamiam Panów Starostów celem zarządzenia, na podstawie przytoczonych danych co do osoby wyż wymienionego, poszukiwań z której gminy pochodził i czy pozostali jacy krewni.

Wojewoda:
w z. POPIEL w. r.

46.

L. 46. II. a. ex 1922.

Stanisławów, dnia 13 stycznia 1922.

W sprawie udziału przodowników Policji Państwowej w komisjach przeglądowych.

Do wszystkich panów Starostów.

Wskutek delegowania przez niektórych kierowników władz administracyjnych I-ej instancji do komisyj przeglądowych, jako przedstawicieli tychże władz, przodowników policji państwowej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 28 grudnia 1921 r. Nr A. W, 2142 przypomina z całym naciskiem, że do udziału w komisji przeglądowej z reguły są obowiązani Panowie Starostowie i jedynie w wypadkach, gdy czynności urzędowe nie pozwalają na pełnienie tej funkcji, może w ich zastępstwie być delegowany odpowiedni wiekiem i kwalifikacjami urzędnik

Delegowanie przodowników policji państwowej jako reprezentantów, jest bezwzględnie niedopuszczalne

Powyższe zarządzenia zechcą przyjąć Panowie Starostowie do wiadomoćci celem ścisłego zastosowania się.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

47.

L 224 II a. ex 1922.

Stanisławów, dnia 19 stycznia 1922.

Śpieszne załatwianie spraw przynależności.

Okólnik

Do wszystkich Panów Starostów.

Magistrat m. Lwowa pismem z dnia 29 grudnia 1921 L. 100011/21 zwrócił się tu z zażaleniem, iż w sprawach, w których chodzi o stwierdzenie przynależności osób, przytrzymanych w aresztach miejskich lub policyjnych, dotyczące urzędy gminne zwlekają z odpowiedzią na pismo Magistratu m. Lwowa do nich skierowane i odmawiają, bez dokładnego zbadania sprawy, przynależności osobom należącym do odnośnej gminy podając, najczęściej jako powód. że dana osoba opuściła gminę przynależności przed kilku laty.

Poleca się Panu Staroście, ażeby w sposób właściwy pouczył podwładne sobie urzędy gminne, że na powyższe pisma mają odpowiadać odwrotną pocztą, a to w myśl okólnika b. Namiestnictwa z dnia 29 maja 1911 r. L II 926 2 stosownie do reskryptu b. austr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 grudnia 1910 L. 40852, jak również, aby bez dokładnego zbadania sprawy nie odmawiały bez powodu przynależności osobom tam należącym i że wszystkie z tego powodu urosłe koszta ponosić będzie w myśl rozporządzenia b. austr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3 marca 1885 L 19371 oraz okólnika b. Namiestnictwa z dnia 13 marca 1885 L. 14724 ta gmina, która następnie do tego obowiązaną się okazała, a która bez powodu odmówiła odbioru osoby do tej gminy przynależnej.

Zarazem wzywa się Pana Starostę, ażeby na prośby zarządu aresztów miejskich, wydawał bezzwłocznie orzeczenia co do przynależności aresztantów, a nie zwlekał z wydaniem podobnych orzeczeń. przez co zmusza Magistrat do trzymania aresztantów przez długi czas w aresztack i ponoszenia połączonych z tem znacznych kosztów utrzymania.

Za Wojewodę TOPIEL w. r.

48.

L. 4139 II. b. ex 1921.

Stanisławów, dnia 8 stycznia 1922.

Koszta leczenia obywateli polskich w szpitalach obcokrajowych.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

Odwołując się do okólnika b. Namiestnictwa z 31 grudnia 1919 L. VII. a. 95171 2708, którym intymowano odpis reskryptu Ministerstwa Spraw Zagranicznych z 20 września 1919 Nr. 16498 A. 6246/19 w sprawie kosztów leczenia niezamożnych obywateli polskich w szpitalach obcokrajowych, oznajmiam, że aż do czasu uregulowania kwestji zwrotu b. krajom koronnym austrjackim kosztów leczenia obywateli polskich z b. Galicji w szpitalach publicznych, położonych w tych krajach a urosłych przed 1 listopada 1918 postępować się ma z odnośnemi zgłaszanemi pretensjami w następujący sposób: Pretensje zgłaszane przez państwa sukcesyjne za leczenie obywateli polskich pochodzących z Małopolski, przesyłać będzie Województwo właściwym Starostwom, celem sprawdzenia przynależności gminnej osoby leczonej.

Po sprawdzeniu przynależności i wystawieniu przez odnośną gminę formalnego świadectwa przynależności, przedłoży Starostwo akta wraz z tem świadectwem Województwu.

W razie dobrowolnego uiszczenia kosztów leczenia, przedłoży Starostwo koszta te wraz z należytością na portorjum i z aktami Województwu.

Gdyby osoba leczona względnie osoby do tego prawnie obowiązane dobrowolnie kosztów nie uiściły, nie można ich ściągać przymusowo, lecz o ile one są w stanie je uiścić, nie należy wystawiać dla nich świadectw ubóstwa.

Gdy zaś leczony względnie osoby do tego obowiązane nie są wstanie opłacać tych kosztów leczenia, należy równocześnie ze świadectwem przynależności wystawić świadectwo stanu majątkowego dla leczonego i osób obowiązanych do uiszczenia tych kosztów i świadectwa te przedłożyć z aktami Województwu.

Województwo będzie pośredniczyć w dalszem przedłożeniu aktów do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Zwracam przytem uwagę, że sprawy te należy traktować z możliwym pośpiechem.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

49.

L. 165 II. b. ex 1922.

Stanisławów, dnia 13 stycznia 1922.

Zakaz pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy i żyta.

Do wszystkich Starostw

Wskutek reskryptu Głównego Urzędu walki z lichwą z dnia 3 stycznia 1922 r. Nr. 12 pr. zwracam uwagę, iż rozp Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 r. Nr. 104 poz. 753 Dz. U. o zakazie pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy i żyta i ich przetworów w kompanji gorzelniczej 1921/22 rozszerzoną została działalność istniejących okręgów Urzędów walki z lichwą i powiat. władz admin. w zakresie ustawy z dnia 2 lipca 1920.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

50.

L. 3836. II. c. ex 1921.

Stanisławów, dnia 14 stycznia 1922.

Dostarczanie podwód dla Krajowych lustratorów Stowarzyszeń.

Do wszystkich panów Starostów.

Coraz częściej w ostatnich czasach powtarzają się skargi, podnoszone przez krajowych lustratorów Spółek oszczędności i pożyczek. Spółek mleczarskich i innych Spółek rolniczych, zostających pod patronatem Tymczasowego Wydziału Samorządowego na trudności czynione przez Urzędy gminne w rychłem wyszukiwaniu i dostarczaniu im podwód w czasie ich podróży służbowych, naczelnicy gmin bowiem nie poczuwają się do obowiązku postarania się na czas o podwodę — celem odwiezienia lustratora do następnej Spółki względnie do Dworca kolejowego.

Ponieważ przeprowadzenie rewizji w Spółkach oszczędności i pożyczek i innych Spółkach rolniczych przynajmniej raz na dwa lata jest koniecznością wynikającą z ustawy (§ 60 ust. z dnia 29 października 1920 Dz. U, R. P. Nr. 111) a koszta ich są pokrywane z funduszów Państwowych.

Przeto wskutek pisma Tymczasowego Wydziału Samorządowego z 6 grudnia 1921 L. W. 32713/III. polecam Panom Starostom pouczyć Urzędy gminne, że terminowe dostarczanie za odpowiedniem wynagrodzeniem podwód krajowym lustratorom Spółek oszczędności i pożyczek oraz innych Spółek rolniczych, którzy się legitymują dokumentami Tymczasowego Wydziału Samorządowego, jest nietylko moralnym obowiązkiem, choćby ze względu na samą gospodarczą pomoc, jaką krajowi lustratorzy za pośrednictwem Spółek niosą równocześnie miejscowej ludności, ale także urzędową i obywatelską powinnością z uwagi na potrzebę i konieczność przestrzegania zasad oszczędnej i racjonalnej gospodarki opłacanej z funduszów publicznych.

Wojewoda w. z. POPIEL w. r.

51.

L. 68 II c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 10 stycznia 1922 r.

Zapomogi mobilarne dla poszkodowanych inwazją ukraińską i rosyjską.

Do wszystkich Panów Starostów.

Pismem z 8 grudnia 1921 L. II/I (1920) I ex 21 oznajmiło Województwo Lwowskie, że kredyt 48,000.000 K. przyznany przez Sejm uchwałą z 5 czerwca 1919 na akcję doraźnej pomocy w Małopolsce, z którego asygnowano zapomogi mobilarne urzędnikom poszkodowanym inwazją ukraińską i rosyjską, został już w zupełności wyczerpany.

Strony zgłaszające się o tego rodzaju zapomogi odsyłać należy do właściwej Komisji zapomogowej powiatowej.

Wojewoda: w. z. POPIEL w. r.

52.

L. 176. II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 14 stycznia 1922 r.

Ograniczenie ruchu w okręgu Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według pisma Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie z dnia 3 stycznia 1922 r. L. I/ VI/46 22 od dnia 1 stycznia 1922 obowiązują w okręgu Dyrekcji stanisławowskiej następujące ograniczenia ruchu:

1. Na szlaku Jasienów Polny (wył.)—Stefanówka (Granica Państwa) Worochta (wył.)—Woronienka (Granica Państwa) wstrzymany ruch osobowy, towarowy i bagażowy.

2. Stacja Torskie jest nieobsadzona i zamknięta d. ruchu towarowego. Przerwa naładunku dla tej stacji odnosi się tak do własnego naładunku jak i przyjęcia od sąsiednich Dyrekcyj.

3. Odcinek Diatkowce—Brettler—Szeparowce—Kniażdwór, szlaku Nadwórniańskie Przedmieście—Szeparowce (Kołom. Kol. Lokal.) jest zamknięty dla ruchu osobowego, bagażowego i towarowego.

Naładunek własny i sąsiednich Dyrekcji przerwany.

4. Odcinek Peczeniżyn Szczepanowski—Słoboda Rungurska Kopalnia, jest zamknięty dla ruchu osobowego, bagażowego i towarowego z powodu podmycia toru. Naładunek własny i sąsiednich Dyrekcyj przerwany.

5. Stacja Wygoda na szlaku Dolina—Wygoda zamknięta ze względów oszczędnościowych dla ruchu osobowego, bagażowego i drobnicowego ruchu towarowego. Całowagonowy ruch towarowy utrzymany jest fakultatywnie Ekspedycje załatwia stacja Dolina. Bilety jazdy w kierunku z Wygody do Doliny wydaje się w pociągu.

6. Na odcinku Łojowa—Delatyn przerwa ruchu towarowego, zaś na odcinku Lubiżnia—Delatyn przerwa ruchu osobowego i bagażowego oraz przesyłek nadzwyczajnych, z powodu odbudowy mostu między Lubiżnią a Delatynem, na szlaku Stanisławów - Woronienka.

7) Przyjmowanie od sąsiednich Dyrekcyj i własny naładunek przesyłek adresowanych do Rumunji dozwolone od 1 stycznia 1922 r. w ramach ograniczenia podanego do wiadomości telegramem Ministerstwa Kolei Żelaznych Nr. 4080/126 kr. z dnia 30 grudnia 1921 r.

8. Zakaz przeekspedjowywania do Śniatyna Załucza loko i transito do Rumunji przesyłek tak własnego naładunku jak i przychodzących od sąsiednich Dyrekcyj i z zagranicy, obowiązujący od dnia 1 stycznia 1922 w całym okręgu stanisławowskiej Dyrekcji.

Wojewoda w. z. POPIEL w. r.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

53.

L. 347. IV. a. ex 1922.

Stanisławów, dnia 18 stycznia 1922 r.

W sprawie ściągania zasiłku zwrotnego

Okólnik Nr. 8.

Do wszystkich Panów Starostów w obrębie Województwa, Okręgowej Dyrekcji Odbudowy w Stanisławowie, Powiatowych Biur Odbudowy, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Kierownictw regulacji Państwowych Zarządów rzek, Zarządów drogowych i architektonicznych oraz wszystkich Panów Naczelników Wydziałów i Naczelnika Kancelarji Głównej.

Rada Ministrów uchwałą z dnia 22 grudnia 1921 r. przesunęła termin spłaty zasiłku zwrotnego, przyznanego funkcjonarjuszom państwowym rozporządzeniami Ministerstwa Skarbu z dnia 20 października 1920 r Nr. 69672 DB. oraz z dnia 9 grudnia 1920 Nr. 72483 DB. intymowanemi w okólnikach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 366 z dnia 22 października 1920 i Nr 425 z dnia 6 stycznia 1921 r. do końca czerwca 1922 r.

Postanowienia Ministerstwa Skarbu, podane w okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 60 z dnia 9 lipca 1921 w przedmiocie zwrotu tego zasiłku na wypadek ustania stosunku służbowego pozostają niezmienione.

Powyższe podaję do wiadomości na podstawie reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 30 grudnia 1921 L. 23187 DB i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 7 stycznia 1922 Nr. Pr. B. 35, oraz Ministerstwa

Zdrowia Publicznego z 5 stycznia 1922 Nr. R. $\frac{243}{36}$/22 celem zawiadomienia podwładnego personelu.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

54.

L. 1057. VI. ex 1921.

Stanisławów, dnia 8 stycznia 1922 r.

Ogłaszanie uchwał Komisji dla walki z alkoholizmem.

Okólnik Nr. 1.

Do wszystkich Starostw.

Na zasadzie par. 8 ust. 2 Rozporządzenia Kierownika Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dn. 30 listopada 1920 r. (Monitor Polski Nr. 290 r. 1920) uchwały Komisji dla walki z alkoholizmem co do liczby oraz rozlokowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych ogłaszać należy w miejscowym dzienniku urzędowym i najpoczytniejszym organie prywatnym.

Wobec tego, że do Ministerstwa Zdrowia Publicznego ze strony zainteresowanych dochodzą skargi, że uchwały Komisji, o których mowa wyżej, nie są ogłaszane — poleca się Starostwom ogłaszania powyższych uchwał, a to zgodnie z brzmienia wyżej przytoczonego rozporządzenia.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

55

L. 33. VI. ex 1922.

Stanisławów, dnia 8 stycznia 1922 r.

Julja Musiałowa — zakaz wykonywania praktyki akuszeryjnej.

Okólnik Nr. 2.

Do wszystkich Starostw.

Wyrokiem Sądu okręgowego w Sanoku, jako Trybunału orzekającego z 18 sierpnia 1921 Nr. 390 (27) 20 skazano Julję Musiałową akuszerkę w Posadzie Olechowskiej za zbrodnię z §§ 5 i 144 u. k. na karę ciężkiego więzienia przez cztery miesiące.

Wskutek tego Województwo zabroniło jej na mocy § 30 u. k. wykonywanie praktyki akuszeryjnej i zarządziło odebranie dyplomu.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

56.

L. 34. VI. ex 1922.

Stanisławów, dnia 8 stycznia 1922.

W sprawie żółtaczki zakaźnej.

Okólnik Nr. 3.

Do wszystkich Starostw.

Dalsze badania nad żółtaczką rozpowszechnioną na Wołyniu, dokonane przez bakterjologów Państwowego Zakładu Epidemjologicznego w Warszawie wykazały, że choroba ta jest pochodzenia bakteryjnego. Zapomocą prób serodjagnostycznych w większości przypadków otrzymano swoiste odczyny ze szczepem należącym do grupy paratyfusowej (Aertrycke). Prócz tego w jednym wypadku wyosobiono podobny szczep z krwi.

Pod względem obrazu klinicznego chorych na żółtaczkę paratyfusową podzielić można na dwie grupy. U jednych choroba ta rozpoczyna się gwałtownie, od dreszczy i gorączki, trwającej od kilku dni do dwóch tygodni, bolów głowy i kończyn oraz zaburzeń kiszkowych, mianowicie zaparcia lub biegunki, U chorych tych żółtaczka występuje czasami już drugiego dnia choroby i wzmagając się trwa w ciągu kilku tygodni nawet po ustąpieniu wszelkich objawów.

Do drugiej grupy zaliczyć należy przypadki lżejsze, rozpoczynające się od mdłości, bólów głowy, uczucia ucisku w dołku W tych przypadkach żółtaczka rozwija się stopniowo, pod względem swej intenzywności, nie ustępuje jednak przypadkom cięższym. Ta kategorja chorych nie gorączkuje, czują się oni względnie dobrze.

Ponieważ żółtaczka paratyfusowa szerzy się przez bakterje, które są wydalane wraz z kałem i moczem chorych, przeto dla zwalczania choroby tej postępować należy tak, jak w durze brzusznym, mianowicie odkażać wydzieliny chorych.

Wojewoda w. z. POPIEL w. r.

57.

L, 79 VI. 22 ex 1922.

Stanisławów, dnia 10 stycznia 1922.

W sprawie anginy Plaut—Vincent i stomatitis ulcerosa.

Okólnik Nr. 4.

Do wszystkich Starostw.

Według reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 20 grudnia 1921 roku L. Ch. $\frac{37378}{5026}$/21

w ostatnich latach w całej Europie a w tem i w Polsce daje się spostrzegać znaczny wzrost ilości przypadków zachorowania na anginę Plaut-Vincent i stomatitis ulcerosa.

W Warszawie w jednym z przytułków dla dzieci wybuchła epidemja wrzodziejącego zapalenia gardła i jamy ustnej, (z grona 57 dzieci zachorowało 47).

Przebieg kliniczny anginy Plaunt Vincent występuje w dwóch postaciach. Postać pierwszą, podobną do błonicy, cechuje biało-szarawy nalot przeważnie na jednym migdałku przy nieznacznym powiększaniu gruczołów podszczękowych Po kilku dniach nalot znika. Gorączka przeważnie nieznaczna, łykanie w nieznacznym stopniu utrudnione. W postaci drugiej, rozpoczynającej się przeważnie podobnie jak pierwsza, nalot ustępuje miejsce owrzodzeniu, zajmującemu nieraz cały migdałek. Gruczoły podszczękowe obrzmiewają silniej, gorączka dobiega nieraz do 39°, brak łaknienia, bóle przy łykaniu. Choroba trwa 10—15 dni, przy nieodpowiedniem leczeniu może trwać kilka tygodni a nawet miesięcy. Spostrzegano zajścia śmiertelne, wskutek rozszerzenia się sprawy chorobowej na błony śluzowe jamy ustnej, na podniebienie, przełyk.

Wrzodziejące zapalenie jamy ustnej (stomatitis ulcerosa) występuje w postaci obrzmienia dziąseł, z początku przeważnie w okolicy przedni h zębów trzonowych, wkrótce w miejscu obrzmienia tworzą się owrzodzenia pokryte szarym nalotem. Dziąsła krwawią obficie, ropienie przybiera nieraz rozmiary większe a pomiędzy dziąsłem a zębem gromadzi się ropa (pyorhea alveolaris). gruczoły podszczękowe obrzmiewają, przyjmowanie pokarmów stałych staje się utrudnionem. Przy braku leczenia stan trwać może szereg miesięcy, doprowadzić do głębokich owrzodzeń i zajścia śmiertelnego. Wszystkie te schorowania cechuje przykry gnilny zapach.

W każdym przypadku i jednej i drugiej choroby badania mikroskopowe wykazują obecność dużej ilości prątków wrzecionowych (bac, fusiformis) i krętków (spirichaetac Plaut-Vincent) i ze ścisłością potwierdzić może rozpoznanie kliniczne. Możliwe jest występowanie jednoczesne anginy Plaut-Vincent i błonicy.

Najlepsze wyniki lecznicze przy tych chorobach daje pendzlowanie 10 % rozczynem preparatów salwarsanowych w glicerynie; w ciężkich postaciach stosować należy salwarsan dożylnie. Po jednem, 2, a najwyżej 4 zastrzekiwaniach 0,45—0,75 Neo, znikają objawy Plaut-Vincentu zupełnie. Zastrzykiwanie to można zawsze stosować, a zwłaszcza gdy miejscowe stosowanie 10% rozczynem Neosalwarsanu nie pomaga.

Do zastrzyknień nadaje się również salwarsan srebra w dawkach 0,05—0,1.

Materjał do badania bakterjologicznego należy zbierać w ten sposób, jak to czynimy przy błonicy tj. wacikiem wyjałowionym zdjąć nalot lub zebrać wydzieliny z owrzodzenia; wacik włożyć do próbówki jałowej zakorkowanej, aby materjał nie wysechł i możliwie szybko przesłać do pracowni diagnostycznej.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego uważa za konieczne zwrócić uwagę pp. lekarzy praktykujących na cierpienie powyższe, które należy leczyć energicznie i możliwie niezwłocznie po ukazaniu się pierwszego przypadku w celu zapobieżenia ich epidemicznemu rozszerzaniu się — pożądane jest zawiadomienie o nich ludności zapomocą komunikatów w prasie perjodycznej, jak również kierowników ochronki i innych instytucyj dziecięcych, nauczycieli oraz zarządów więziennych

Za Wojewodę POPIEL w. r.

58.

L 89. VI. ex 1922.

Stanisławów, dnia 10 stycznia 1922.

Pobieranie prób z podejrzanych wytworów alkoholowych.

Okólnik Nr. 5.

Do wszystkich Starostw.

Wobec częstych śmiertelnych zatruć alkoholem drzewnym, znajdującym się w obiegu handlowym już to jako domieszka do wódek lub też jako alkohol do picia (6 wypadków śmierci na skutek zatrucia alkoholem metalowym, stwierdzonym we wnętrznościach ludzkich przy badaniu przeprowadzonem przez Państwowy Zakład badania żywności w Warszawie) i wobec nadesłanego z firmy Glinka w Poznaniu transportu wódki „Stołowej“ ze znaczną domieszką alkoholu metylowego dla firmy Bonhardt w Będzinie, który to transport mimo zarządzeń Ministerstwa mógł był w międzyczasie przedostać się do drobnego handlu — polecam wskutek reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 28 grudnia 1921 Nr. H. 38023/3472 zwrócić baczną uwagę na alkohol i wódki znajdujące się w obiegu handlowym i pobierać próby ze wszystkich podejrzanych wytworów alkoholowych celem przesłania ich do zbadania do Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku (w Warszawie, ul Nowowiejska 27a, w Łodzi ul. Pańska 115 w Krakowie, ul. Zygmunta Augusta 1).

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

59

L. 67. VI ex 1922.

Stanisławów, dnia 14 stycznia 1922.

Nadzór sanitarny nad aresztami policyjnemi.

Okólnik Nr. 6.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z 29. grudnia 1921 Nr. Ad. 37913/1612 oznajmiło, że badanie stanu zdrowia aresztantów w aresztach policji państwowej wchodzi w zakres nadzoru sanitarnego i należy do obowiązków Państwowych Urzędów Administracyjnych I-ej względnie II-giej instancji w myśl rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia z dnia 1 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 58 poz. 365).

Poleca się przeto wszystkim Starostwom zawiadomić o tem lekarza powiatowego.

Za Wojewodę:
POPIEL w. r.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI

60.

L. 294. VII. ex 1922.

Stanisławów, dnia 17. stycznia 1922 r.

Zgłaszanie wyrębów leśnych.

Do wszystkich Starostw.

Z przedkładanych przez niektóre Starostwa aktów zauważono, że Starostwa wydają często rezolucje na podania wniesione o wyrąb drzewostanów po myśli ustawy Krajowej z dnia 15 czerwca 1904 dz. u kr. Nr. 93. w terminie późniejszym aniżeli to § 4. tej ustawy przepisuje, wskutek czego muszą być takie orzeczenia na wypadek wniesienia rekursu z Urzędu uchylone, chociażby zaczepione zarządzenia były stosowne, a nawet dla dobra kultury lasu konieczne.

Polecam przeto Starostwu, aby w przyszłości udzielało każde zgłoszenie wyrębu, uczynione na podstawie wspomnianej ustawy, natychmiast właściwej inspekcji leśnej z poleceniem przedłożenia opinji i referatu wydać się mającego orzeczenia najpóźniej do 14 dni, a następnie wydało stosowne rezolucje i doręczało je stronom b e z w a r u n k o w o przed upływem 45 dni, licząc od dnia, w którym zgłoszenie wyrębu do Starostwa wpłynęło, przestrzegając ściśle przepisów § 2. p. 4. powołanej ustawy.

Samo przez się rozumie się, że Starostwa mają wchodzić w ocenę tylko tych wyrębów, które zamierza posiadacz lasu w najbliższym czasie dokonać.

Ponieważ zdarzają się wypadki, że posiadacze lasów, podlegających przepisom wspomnianej ustawy, zgłaszają nieraz wyręby na kilkuletni okres czasu naraz, poleca się Starostwom, aby nie wchodziły w ocenę takich zgłoszeń, lecz zwracały je stronom z uwagą, że przedmiotem urzędowego badania i decyzji mogą być w myśl wspomnianej ustawy tylko wyręby dokonać się mające w n a j b l i ż s z y m czasie i że wyręby mające nastąpić w późniejszych terminach winny być we właściwym czasie zgłoszone.

Jeżeli zgłoszenie wyrębu następuje w zimie, kiedy zbadanie dopuszczalności wyrębu z powodu śniegu jest niemożliwe, należy zgłoszenie zwrócić stronie z poleceniem ponowienia go po stajaniu śniegów.

W wypadkach, w których zezwala się stronie na wyrąb pod warunkiem złożenia kaucji na zabezpieczenie zalesienia, należy zawiadomić o tem policję państwową i polecić jej, aby w razie sprawdzenia, że wyrębu się dokonuje przed złożeniem kaucji, bezzwłocznie o tem Starostwu doniosła.

Tak o złożeniu kaucji, jak i o jej wydaniu należy zawiadamiać b e z z w ł o c z n i e inspekcję leśną.

Ponieważ wskutek przewlekania wdrożenia postępowania karnego na doniesienia o samowolnych wyrębach ulega nieraz dochodzenie i karanie przekroczeń wspomnianej ustawy zadawnieniu, należy zawsze takie doniesienia zaraz dokładnie badać i wdrażać postępowanie karne przed upływem 6-ciu miesięcy, licząc od daty popełnienia przekroczenia (§ 17).

Co do postępowania karnego określonego § 16. tej ustawy zauważam, że na doniesienie o samowolnym wyrębie należy wydawać o r z e c z e n i a k a r n e b e z d o c h o d z e n i a k o m i s y j n e g o n a m i e j s c u po przesłuchaniu strony do rejestru karnego, skoro faktowi rozpoczęcia wyrębu bez zgłoszenia nie zaprzeczy

Do niniejszego zarządzenia należy się ściśle zastosować.

Wojewoda
w z. POPIEL w. r.

WYDZIAŁ PRZEMYSŁOWY.

61.

L. 80. VIII. ex 1922.

Stanisławów, dnia 20 stycznia 1922.

Sprawa rewizyj policyjno-cechowniczych.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Organa Urzędu miar i wag w Stanisławowie przy sposobności rejonowego cechowania wag zauważyły, że organa gminne i Policji państwowej nie wykonują rewizyj policyjno-cechowniczych i niemal zupełnie nie wykonują nadzoru nad stosowaniem w obrocie publicznym narzędzi mierniczych odpowiadających warunkom artykułu 14 Dekretu o miarach (Dz. praw. z 8 lutego 1919 Nr. 15 poz. 211). Z braku tej kontroli szereg kupców i przemysłowców posługuje się narzędziami mierniczemi niecechowanemi — wskutek czego publiczność kupująca towar jest, względnie może być narażona na szkodę.

Polecam Starostwu pouczyć bezzwłocznie wszystkie Zwierzchności gminne i Posterunki Policji państwowej w powiecie, że w lokalach publicznej sprzedaży nie wolno — pod karą przewidzianą w ustawie karnej przechowywać lub używać narzędzi mierniczych niecechowanych lub z cechą przedawnioną. Podobnie nie wolno kupcom posługiwać się wagami t z. kuchennemi, które do obrotu i legalizacji absolutnie się nie nadają i winne być konfiskowane. Również należy polecić przeprowadzenie rewizyj policyjno-cechowniczych we wszystkich lokalach przemysłowych, szynkowniach, aptekach, browaraeh i t. p. przynajmniej dwa razy w roku, mianowicie w pierwszych i ostatnich trzech miesiącach w roku. Rewizje wykonywane być mają partjami, bez rozgłosu i niespodzianie — inaczej cel ich będzie chybiony. O rezultacie rewizji ma być przedłożone Starostwom sprawozdanie przy dołączeniu zakwestjonowanych przedmiotów mierniczych, które zaopatrzyć należy trwale przymocowanemi napisami nazwisk właścicieli. Do przeprowadzenia rewizji można zażądać jako rzeczoznawcy legalizatora Urzędu miar i wag. To samo stosować należy wobec właścicieli browarów puszczających w obieg beczki stare nielegalizowane, które przez częste smołowanie wewnątrz i pobijanie obręczy tracą na swej pojemności.

Przeciwko winnym wystąpi Starostwo w sposób i w drodze ustawą przepisany.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

RUCH SŁUŻBOWY.

W myśl zarządzenia Pana Wojewody Naczelnik Wydziału Budżetowo-Gospodarczego p. Leopold Popiel objął Wydział Prezydjalny. Naczelnik Wydziału Administracyjnego p. Tadeusz Bobrzyński objął Wydział Budżetowo-Gospodarczy, a dotychczasowy Naczelnik Wydziału Prezydjalnego p. Dr. Hugo Schwarz objął Wydział Administracyjny. W miejsce Naczelnika Wydziału Zdrowia Publicznego p. Dra Tadeusza Milewskiego, który ustąpił, objął zastępstwo tymczasowe inspektor sanitarny p. Dr. Karol Gołębiowski.

Wojewoda powołał Starostę Stanisława Łukaszewskiego ze Starostwa w Stanisławowie do służby w Województwie.

Wojewoda powierzył czasowo kierownictwo Starostwa w Kołomyji Staroście Stanisławowi Agopsowiczowi.

Dział nieurzędowy.

Województwo stanisławowskie

L 536. II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 19 stycznia 1922.

Obwieszczenie.

Według pisma Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z 2 stycznia 1922 L. 13605 IV. z dniem 1 lutego 1922 przemienia Dyrekcja nieczynny urząd pocztowy Hnilcze na agencję pocztową III. stopnia. Z tego powodu przydzielono gminę Hnilcze do miejscowego, a gminę i obszar dworski Panowice do zamiejscowego okręgu doręczeń agencji Hnilcze, wyłączając równocześnie te miejscowości z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Horożanka.

Wojewoda w. z. POPIEL. w. r.

Wojewódzki Zjazd Starostów.

W dniu 23 stycznia br. odbył się w Stanisławowie zarządzony przez pana Wojewodę zjazd Starostów z całego Województwa.

W przeddzień zjazdu wieczorem miało miejsce zebranie koleżańskie w Kasynie wojewódzkiem, które zaszczycił swą obecnością P. Wojewoda, a które miało charakter ściśle przyjacielski i dało kolegom, którzy lata całe nie widzieli się możność serdecznej wymiany myśli i odnowienia wspomnień.

Posiedzenie zaczęło się o godzinie 10 rano i zostało zainaugurowane przemówieniem P. Wojewody, który serdecznie powitał przybyłych Starostów, dziękując im za przybycie i poniesienie trudów z tem związanych oraz życząc zebraniu najlepszych wyników pracy.

Obrady, którym przewodniczył najpierw pan Wojewoda następnie wyręczył go zastępca jego pan Popiel, miały charakter bardzo poważny i były prowadzone ściśle rzeczowo Przedmiotem ich były liczne sprawy ogólne administracyjne oraz sprawa ujednostajnienia postępowania w administracji politycznej.

Ponieważ zakres obrad był obszerny, przeto po krótkiej pauzie południowej podjęto je ponownie popołudniu i ukończono dopiero wieczorem. Obrady zamknął pan Wojewoda przemówieniem, dziękując Starostom za gorliwy w nich udział. Imieniem Starostów podziękował Starosta stanisławowski pan Głażewski panu Wojewodzie oraz referentom za umożliwienie Starostom pełnego wypowiedzenia się w aktualnych zasadniczych kwestjach oraz za udzielenie wyjaśnień w tych kwestjach. Nastrój zjazdu był bardzo podniosły i wywarł na uczestnikach bardzo poważne wrażenie.